

de kunde sætte det hen. Derfor tror jeg, en Lov om tvungen Opførelse af Lighuse vilde have meget stor Betydning til Fremme af Hygiejnen. Lovforslaget er for Resten oprindeligt forelagt af det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) og det ærede Medlem fra Løvel (Anders Nielsen). Da vi sidste Gang havde et radikalt Ministerium, ønskede jeg ogsaa at forelægge det, men da nærede man nogen Betænkelighed ved det. Man var bange for, at det maaske vilde blive taget symbolsk, hvis et af de faa Forslag, det radikale Ministerium fik gennemført, var et Forslag om Lighuse. Denne Gang tror jeg imidlertid ikke, den høje Regering behøver at nære nogen Frygt, selv om den gennemfører et saadant Forslag.

Jeg vil tillade mig at rette den Henstilling til den højtærede Indenrigsminister, at han søger at faa gennemført Ligsynsloven. Det er ogsaa en Foranstaltning, der vil have stor Betydning. Efterhaanden er det jo blevet saaledes, at de fleste Kommuner ønsker at komme bort fra de kommunale Ligsynsmænd. Disse er jo i Virkeligheden kun et Surrogat, som medfører, at Dødelighedsstatistikken lider af store Mangler, og det kan ogsaa medføre Smittefare, at de gaar omkring og syner Ligene. Den højtærede Indenrigsminister vilde sikkert gøre sig meget fortjent ved at gennemføre Ligsynsloven.

Medens jeg taler til den højtærede Indenrigsminister, vil jeg rette en Henvendelse til ham om at bestræbe sig for, at vi kunde faa en Sammenarbejdning af de forskellige sociale Love. I vort Naboland Sverige har man f. Eks. gennemført noget, man kalder Socialstyrelse, det er et Raad, en Myndighed, eller hvad man skal kalde det, under Indenrigsministeriet, der har med alle de sociale Love at gøre, og i Tyskland har de gennemarbejdet og samlet alle de sociale Love, Ulykkesforsikringslov, Sygekasselov, Alderdomsunderstøttelseslov o. s. v., i een stor Lov. Jeg er ikke i Tvivl om, at hvis vi her bar os ad paa samme Maade, vilde der derigennem ikke alene kunne spares en Del Penge, men man kunde ogsaa opnaa adskillig større Ensartethed, og man kunde opnaa at faa udfyldt de Huller, der nu er i den sociale Lovgivning. Vi har i mange Aar haft en Invaliditetskommission siddende — jeg har selv den Ære at være Medlem af den —, men det er gaaet underligt med den: der er næsten ingen tilbage af de Medlemmer, som oprindeligt

sad i den. De er dels gaaede ud af Tinget, dels afgaaede ved Døden, dels gaaede over i forskellige Ministerier. Saadan har Kommissionen haft Uheld paa forskellige Maader, og derfor synes den ogsaa at lide af visse Mangler. Den har ogsaa først og fremmest haft en anden Opgave: at forsøge at tilvejebringe en Folkeforsikring. Hvorvidt det kan lykkes den eller ej, ved jeg ikke, men selv om det kunde lykkes den, vilde det ikke træde i Vejen for at lade den tage ogsaa den her paapegede Opgave op.

Jeg skal dernæst henvende et Par Ord til den højtærede Trafikminister. Ogsaa jeg vil meget varmt anbefale ham at sætte al mulig Kraft ind paa at faa Masnedøbroen bygget og den saakaldte Rødby—Femern-Route gennemført. Jeg tror, denne Route vilde faa den allerstørste Betydning for hele vort Trafikvæsens Udvikling. Jeg skal i øvrigt ikke bruge mange Ord om den Ting, for det er jo en Sag, som er rejst fra anden Side, og som er saa kendt, at man ikke behøver at fremhæve alle de Fordele, dens Gennemførelse vilde have. Men medens jeg er ved Jernbanevæsenet, maa jeg maaske have Lov til at gøre endnu et Par Bemærkninger. Jeg skal ikke komme ind paa Bramminge-Katastrofen og dens Aarsager. Det er mærkeligt, naar man læser de forskellige Bladartikler derom, at se, hvorledes Ansvaret lægges paa forskellige Steder; men da jeg antager, at den højtærede Trafikminister selv vil udtale sig om dette Spørgsmaal, er der foreløbig ingen Grund for mig til at komme ind paa det. Derimod vil jeg i Anledning af den Kritik, som det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds (Fraenkel) rettede mod vort Jernbanevæsen, sige, at der var noget i denne Kritik, som maaske var rigtigt, men der var andet, som jeg synes var rent forkert. Naar det ærede Medlem f. Eks. talte om vore usle Jernbanevogne, hullede, lasede o. s. v., saa maa jeg sige, at jeg har et ganske andet Indtryk. Jeg har det Indtryk, at vore Jernbanevogne er ganske udmærkede i Sammenligning med de udenlandske. Jeg synes, de er rene, velholdte og smukke, og det forekommer mig ganske urimeligt at kritisere den Side af Sagen. Overhovedet har vi jo herhjemme megen Lyst til at kritisere alt og alle, særlig vort Jernbanevæsen. Der er maaske ogsaa adskilligt at kritisere ved det, og der var mange Ting, man her kunde komme ind paa. F. Eks. synes jeg, at